

така да речемъ награда за нѣкогдашно то наше упражняваніе въ молитвъ тѣ. Отъ тѣхъ начинъ, отъ усиліе-то ны къмъ молитвъ тѣ, може да сѣ роди въ наша та душа молитвенный жаръ. Така какво то сѣ ражда теплота и въ остѹденело то тѣло на челоуѣка.

Молаше сѣ съ принѹжденіе, казва Св. Макаріа, съ нетерпеніе то си отвараме пѣть-а ка-дѣ това, щото да сѣ молиме радостно въ покой. За да принѹдимъ себе си въ молитва — то състои въ наша воля; а мирна отъ сърдце молитва е даръ Божій. И така въ никакъвъ слѹчай не треба да оставишъ молитва та си; и за това като чѹешъ званица да звони, и свѣк-ва Христіанетѣ на молитва, иди и ты колко да ти сѣ и не ще да сѣ молишъ. Кога то е време за спанѣ, или настани утро, безъ дрѹго исчитай си молитвицы тѣ, колко и да та мѣчи бѣжностъта и намѣреніе то.

Грѣхове тѣ, то сѣ знай, че ны пречкатъ, и лѹжатъ като спънка на успѣха на наши тѣ молитвы. Грѣхове тѣ ни, като нѣкои тъмны облацы, препатствѹватъ за да сѣ излѣатъ въ насъ лѹчи тѣ на Божіе то благословеніе. Быканіе на страсти тѣ, като фѹченіе на море то, заглѹшаватъ наши тѣ прошеніа да дойдатъ до сѣла Божіа. Но негли по това не треба да сѣ мо-